

У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—31 грудня 1947 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 8

21—31 грудня 1947 р.

РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ—ТРИДЦЯТЬ РОКІВ

Ідучи за прикладом революційних трудящих Росії, які в жовтні 1917 року заснували першу в світі соціалістичну державу, в непорушному союзі з ними, при їх братній допомозі, робітники та селяни України в грудні того ж 1917 року встановили радянську владу на своїй землі.

Так тридцять років тому народилась Українська Радянська Соціалістична Республіка.

Велику й тяжку боротьбу довелось витримати трудящим Радянської України за свою державу. Німецька інтервенція 1918 року, петлюрівські банди, утримувані на гроші польських магнатів та німецьких імперіалістів, Денікин та Врангель, підтримувані досвідченим палієм війни Черчилем, білополяки, керовані французькими військовими інструкторами— всі ці вірні холопи західних імперіалістів хотіли загарбати Україну, заволодіти її багатючими надрами, її родючими ланами.

У цій завзятій боротьбі за свою незалежність, за право бути повновладним господарем на своїй землі український народ був не сам. Всіма своїми силами йому допомагав великий руський народ. Саме з його допомогою Радянська Україна була

звільнена від білогвардійців та інтервентів. Саме в тісному єднанні з руським народом народ український здобув справжню волю й незалежність.

У цій боротьбі зміцніла, стала навіки не розривною давня дружба обох народів. І коли закінчилась громадянська війна, з'їзд рад України, одночасно із з'їздами рад Білорусії та Закавказької Федерації, в 1922 р. прийняв єдине рішення про створення Союзу РСР. Це рішення було гаряче підтримане народами Російської Федерації. Радянська Україна стала рівноправним членом, невід'ємною частиною могутньої й великої держави— Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Оглядаючись на тридцятирічний шлях, пройдений українським народом разом з іншими радянськими народами під проводом руського народу, «керівної сили Радянського Союзу серед усіх народів нашої країни» (Сталін), не можна не дивуватися величчям і величезним економічним, соціальним, культурним та політичним успіхам, яких він домогся за цей час. Відстала в минулому, Радянська Україна перетворилась на країну розвиненої промисловості й передового сільського господарства, які по-

сіли почесне місце в економіці цілого Радянського Союзу. В українському Донбасі народився могутній стахановський рух. На українських ланах розвинувся рух п'ятисотниць і тисячниць, передовиків соціалістичних врожаїв.

Вперше в історії здійснилась віковична мрія українського народу про воз'єднання його в єдиній державі. Нині східні кордони Радянської України проходять через Донбас, а західні — пролягають по берегах Прута й Тиси.

Життєва сила радянського устрою, міць соціалістичного господарства були випробовані у Великій Вітчизняній війні. Війна з винятковою ясністю показала, що Україна вже не та, якою вона була тридцять років тому, що навіки закінчилися часи, коли на неї могли зазіхати імперіалісти всіх мастей. В братньому союзі з Росією, з іншими республіками СРСР Радянська Україна — непереможна!

За тридцять років радянської влади невидано зросла культура українського народу, соціалістична змістом, національна формою.

Яскравим показником величі культурної революції може служити розвиток театральної справи на Радянській Україні. До Жовтневої революції далеко не всі великі міста на Україні мали стаціонарні театри. Українського театру не було. Існували лише мандрівні «малоросійські» трупі. Кращі артисти, корифеї української сцени Саксаганський, Садовський, Заньковецька, Мар'яненко та інші боролись за створення українського реалістичного театру. Але такий театр народився тільки при радянській владі.

Нині лише в другій столиці України, в Харкові, щодня гостинно розчиняють двері перед численними глядачами чотири театри.

І нема тепер на Радянській Україні міста без театру. Створено також багато пересувних театрів, які знайомлять широкого колгоспного глядача з кращими зразками радянського й класичного репертуару. Ми вже не говоримо про театральну самодіяльність, яка розвивається чи не на кожному підприємстві, чи не в кожному колгоспі.

Високо піднісся ідейно-художній рівень українського театрального мистецтва. Українському театру довелося витримати жорстоку боротьбу з буржуазним націоналізмом, з просвітянством. В цій боротьбі наш театр змужнів і виріс, виховав віддані народу кадри. На сцену вийшла талановита молодь, яка, разом з кращими представниками старшого покоління акторів, усі свої сили віддала на те, щоб театри України, стали справді народними, служили тій великій меті, яку поставив перед собою народ, — побудові комунізму. Заслуги театрів та акторів високо оцінюються народом і радянським урядом. Найкращим нашим акторам привласнені почесні звання народних і заслужених артистів. Два українських театри нагороджені орденами Леніна. Чотири актори найкращого на Україні театру — харківського ім. Т. Г. Шевченка — удостоєні високого звання лауреатів Сталінської премії.

З такими ж видатними досягненнями прийшли до тридцятиріччя радянської влади на Україні і література, і образотворче мистецтво, і музика, і кінематографія.

Досягненнями на фронті культури, як і на фронті господарства, Радянська Україна зобов'язана мудрій національній політиці партії Леніна — Сталіна, яка розкрила широку дорогу талантам з народу, яка вивела всі нації Радянського Союзу й український народ в тому числі на творчий шлях побудови щасливого комуністичного життя.

**ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М.В. ЛИСЕНКА**

21 грудня (ранок)

Д. Клебанов, О. Сандлер.
Лібретто І. Муратова.

ОДНИМ ЖИТТЯМ

Опера на 4 дії.

Диригент — засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Режисер-постановник — засл. арт. УРСР В. Г. Будневич.

Художній консультант постанови — нар. арт. УРСР О. Г. Крамов.

Оформлення — головн. художника театру І. С. Назарова.

Хормейстер — Б. Л. Шамович.

Танці в постанові Д. М. Мусатова.

Концертмейстери: Н. Ф. Миронович (головний концертмейстер), В. А. Фіалковська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Степанида — А. З. Левницька, нар. арт. УРСР; Є. А. Лейтес. Оксана — В. П. Венецька, К. О. Морозова. Андрій — Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Данило — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Інженер — Б. П. Зелезинський, З. М. Канзбург, В. Д. Совалов. 1-й робітник — В. С. Хворост, Шехтман. 2-й робітник — Б. Н. Малков. 1-а дівчина — Бордонова, Н. В. Лисова, Є. А. Ставчанська. 2-а дівчина — Н. О. Коротких, Г. Ф. Палеева. Робітники, робітниці, демобілізовані воїни — артисти хору та балету.

Дія відбувається на Дніпрельстані в наші дні.

Веде виставу С. Р. Романівська.

21 грудня

Д. Л. Клебанов.
Лібрето Іллі Жиги.

С В І Т Л А Н А

Хореографічна вистава на 3 дії з прологом.

Диригент — В. М. Нахабін.

Постава режисера-балетмейстера засл. арт. УРСР Томського.

Художнє оформлення Д. П. Овчаренка.

Асистент постановника О. С. Галкін.

Концертмейстери — К. П. Смулянська, В. А. Рубін.

Приамурська тайга. Три парашутисти-диверсанти зустрічаються в хащі лісу. Знімають комбінезони і перетворюються — один

Артистка К. О. Морозова в ролі Оксани („Одним життям“ Д. Клебанова та О. Сандлера.

на типового тайгового лісоруба (Чорний — колишній росіянин, японський диверсант), другий на мирного китаєця (Мацуокі—японський розвідник), третій в китаянку-танцюристку (японська шпигунка). Заховують комбінезони і зникають у лісі.

Узлісся на березі Амура. Біля хатини лісничий дожидає свою дочку Світлану. Ось і вона. Дівчина повернулася з щасливого полювання, про яке розповідає батькові. Тепер за роботу по господарству, але... думки Світлани далеко — там, за річкою, в місті, де той, про кого вона мріє. Чи прийде він сьогодні в гості?

З'являється Чорний. Лісничий питає його: хто такий, звідки, куди, документи? У Чорного все як треба, і господар гостинно пропонує подорожньому відпочити.

Приходять дівчата-лісоруби, подруги Світлани. Незабаром до них прилучається група парубків з міста та матросів. Серед них Іван—той, кого давно вже чекала Світлана.

Молодь веселиться.

Несподівано з-за річки лунають сигнали тривоги. Іван прощається з Світланою, поспішає до міста. Ніхто не знає, що трапилось, чому тривога. Схвильована Світлана залишається на березі.

Далекосхідний порт на Амурі. Іде підготовка для відправки десантної групи,— війна з Японією почалась. Рідні, друзі й подруги провозають десантників. Прибігає Світлана прощатися з Іваном, який також від'їжджає з десантниками.

Темніє. При світлі вуличного ліхтаря китаєць-фокусник розважає народ. З ним китаянка. В перервах між фокусами вона танцює.

Несподівано на місто налітають ворожі літаки. Народ швидко розходитьсь. Китаєць збирає своє приладдя і біжить до порту. В його руках ракетниця. Він подає сигнали літакам.

Все це бачить Світлана. Вона намагається затримати китаєця, але той виривається з її рук і втікає. Світлана кидається за ним.

Ніч. Біля хатини лісничого стоїть Чорний. Він дістає з свого мішка все необхідне, щоб висадити в повітря міст...

Чути чийсь крики. Хтось біжить у лісі. Чорний ховається за хатину. Вбігає «китаєць-фокусник» (японський диверсант Мацуокі), за ним Світлана. Починається боротьба не на життя — на смерть.

Чорний по-зрадницькому всаджує ніж у спину дівчини. Світлана падає. Чорний і японець з усім знаряддям, потрібним для вибуху, кидаються до мосту.

Міст у небезпеці — треба перешкодити страшному злочинові. Тяжко поранена Світлана, щоб зійняти тривогу, підпалює свою хатину. На пожар прибігають матроси й батько Світлани. Вона показує, куди побігли Чорний та японець. Японця й Чорного затримують.

Святкування дня перемоги над Японією. У приморському парку святкове гуляння. Знову зустрічаються старі друзі. Народ торжествує, веселиться, радісно святкує перемогу.

Тут же Світлана і Іван. Вони вже ніколи не розлучаться!

У вечірніх сутінках гримить салют, падає ілюмінація. Народ-переможець торжествує!

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Світлана—Н. М. Виноградова, З. К. Плужнікова, засл. арт. КазРСР. Іван Гроза — Я. О. Плавнік. Батько Світлани—І. Ф. Дергауз. Диверсанти: Чорний — О. Г. Горохов, А. П. Кисенко; японець — О. С. Галкін, А. К. Саркісянс; китаянка, японська шпигунка — Г. Д. Маслова, А. Л. Пірадова.

В танцях бере участь весь склад балету.

Виставу веде А. С. Петров.

23 грудня

БАЛ-МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин.

Диригент засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Постановка народ. арт. УРСР І. П. Стефановича.

Оформлення С. С. Казарновського.

Художники Б. А. Коваленко, Л. І. Горевой.

Танці в поставі В. М. Нікітіна.

Хормейстер — Б. Л. Шамович.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Минович, концертмейстери: В. Д. Горницька, А. А. Хорошухіна, В. А. Фіалковська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія—С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу муз. виконавців. Ульріка — А. З. Левицька, народ. арт. УРСР; Є. А. Лейтес. Паж — В. П. Павленко, М. С. Раїк. Герцог Річард — З. М. Канзбург. Ренато — І. Л. Бронзов, народ. арт. УРСР; А. Б. Магергут. Горн — І. Б. Вільчур, Б. М. Малков. Ріббінг — М. Д. Державін, Д. О. Діссар. Сільвано — М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль. Суддя — Н. Ф. Неймарк, П. С. Строганов. Слуга — В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.

Веде виставу А. М. Базилевич.

24 грудня

Н. А. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент—засл. артист УРСР І. С. Штейнман.

Постава народн. арт. УРСР М. П. Стефановича.

Оформлення головного художника театру І. Є. Назарова.

Танці в постанові В. Н. Нікітіна.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Минович; концертмейстери — В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Марфа, його дочка — О. І. Віноградова, засл. арт. УРСР; Ю. І. Лозинська, С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; В. П. Павленко. Григорій Григорович Грязной, опричник — І. Л. Бронзов, народн. арт. УРСР; А. Б. Магергут. Любаша — В. В. Габринович, А. З. Левицька, нар. арт.

Нар. арт. УРСР А. З. Левицька (Любаша) та артист А. Б. Магергут (Григорій Грязной) в опері „Царева наречена“ Н. А. Римського-Корсакова.

УРСР; Є. А. Лейтес. Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник — І. Б. Вільчур, Д. М. Державін, Д. О. Діссар. Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — Б. Г. Бутков, З. М. Канзбург, Б. Д. Совалов. Єлісей Бомелій, царський лікар — П. П. Калюжний, О. Д. Нікітін. Домна Івановна Сабурова, купецька вдова — М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, К. О. Морозова, Н. А. Ченцова. Дуняша, її дочка, подруга Марфи — Є. В. Носенко, Н. А. Савенко. Петровна, ключниця Собакіних — О. А. Мейер, Н. А. Савенко. Боярин — С. І. Максименко, П. С. Скоробогачко. Покоївка — Є. А. Ставчанська. Парубок — В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман. Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде А. М. Базилевич.

25 грудня

Д. Верді.

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Диригент П. Я. Баленко.

Постава А. П. Геращенко.

Художник Н. Ф. Соболев.

Хормейстер Є. І. Мариківський.

Танці в постанові О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Минович; концертмейстери — В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. В. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — Ю. І. Лозінська, С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Альфред Жермон — В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Жорж Жермон — М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець, А. Б. Маєргут. Флора Бєрвуа — О. М. Дружєвєцька, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко. Анїна, покоївка — В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір. Гастон де-Летор'єр — П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Б. Л. Шехтман. Барон Дюфоль — Г. В. Коваль, В. Н. Малков. Маркіз д'Обіньї — І. Б. Вільчур, О. І. Максименко. Н. Ф. Неймарк. Доктор Гнервіль — М. Д. Державін, Б. Н. Малков, О. І. Максименко. Йосип, слуга — Н. С. Строганов, В. С. Хворост.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Г. Брунштейн, Ф. М. Хоміцер; гобой — Д. К. Риков, І. Морштейн; кларнет — Г. К. Риков, Н. В. Архирей.

Виставу веде А. М. Базилевич.

26 грудня

Д. Верді

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Паве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється».

Диригент — засл. артист УРСР І. С. Штейнман.

Постава Г. І. Давидова.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Художник Б. А. Коваленко.

Танці в постанові О. С. Галкіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський — Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. А. Совалов. Ріголетто, придворний блазень герцога — І. Л. Бронзов, народн. артист УРСР; А. Б. Маєргут. Джільда, дочка Ріголетто — С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Спарафучиле — М. Д. Державін, Ф. Я. Курочкін. Мадалена, його сестра — В. В. Габринович, О. Н. Дружєвєцька, Є. А. Лейтес, С. Б. Носенко. Джіованна — А. А. Мейер, Н. А. Савенко. Граф Монтероне — Д. О. Діссар, Б. М. Малков. Наближені герцога: Марулло — Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк; Борса — А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман; Граф Чепрано — І. С. Вільчур, С. І. Максименко, Б. М. Малков. Графіня Чепрано — Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір. Паж — Н. Ф. Лисова, Л. В. Попова. Офіцер — С. І. Максименко, Б. М. Малков.

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі. Виставу веде С. Р. Романівська.

27 грудня

Дж. Пуччіні.

ЧІО-ЧІО-САН (МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії.

Диригент — засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР М. С. Терещенка.

Художник — Л. І. Горезой.

Хормейстер — Б. Л. Шамович.

Концертмейстери — В. А. Фіалковська, О. В. Обухова, Л. А. Хорошухіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей — В. Л. Бржеська, О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова, С. М. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; Л. О. Раїк, Сузуки, її служниця — В. В. Габринович, О. В. Дружевецька, Є. А. Лейтес, Е. В. Носенко. Пінкертон, лейтенант американського флоту — Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Шарплес, консул США в Нагасакі — Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Маєргут. Горо, сват — П. П. Калюжний, О. Л. Нікітін. Комісар, державний урядовець — Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль. Кет Пінкертон — О. М. Дружевецька, О. Б. Носенко. Принц Ямадорі — М. С. Григор'єв, Н. Ф. Неймарк, П. С. Строганов, В. С. Хвостов. Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан — М. Д. Держазін, Б. М. Малков.

Місце дії — Нагасакі в Японії. Час дії — кінець XIX сторіччя.

Виставу веде — А. М. Базилевич.

28 грудня

ПРЕМ'ЄРА

П. І. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Постава засл. арт. Груз. РСР В. К. Литвиненка.

Диригент В. М. Нахабін.

Художнє оформлення Д. П. Овчаренка.

Асистенти постановника О. С. Галкін і П. Я. Плавник.

Концертмейстер В. О. Рубін.

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються і всі дівчата-лебеді визволяться.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно їй любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які три-можливо б'ються у вікна палацу...

Зігфрід розуміє, що зробив безпечний вчинок, і поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подіб-

ністю Одиллії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчаг-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — Н. М. Виноградова, І. Л. Герман. Одиллія, дочка лихого генія — Н. М. Виноградова, І. Л. Герман. Принц Зігфрід — Я. А. Додін, П. Я. Плавник. Лихий геній Ротбард — О. Г. Горохов, А. Ф. Кисенко. Блазень — Г. М. Водовозов, О. С. Галкін, С. А. Люлін. Принцеса, мати Зігфріда — М. П. Горпиненко, Г. Д. Маслова, Е. Е. Пориваєва. Наставник принца — І. Ф. Дергаус.

В танцях беруть участь солістки балету: В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, М. П. Горпиненко, Л. М. Любимова, І. Г. Ланцман, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожинська, В. Г. Семінарєнко, Г. Д. Хоменко; солісти балету: Г. А. Водовозов, Я. А. Додін, М. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, П. І. Полканов, А. К. Саркісян, І. А. Трахтенберг та весь склад балету театру.

30 грудня

П. І. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент — П. Я. Баленко.

Режисер — П. І. Давидов.

Художник — народн. художник УРСР
О. В. Хвостов.

Хормейстер — Б. Л. Шамович.

Танці в постанові В. Н. Нікітіна.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Миронович; концертмейстери: В. Д. Горницька, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, Н. А. Савенко. Татяна — Л. О. Колодуб,

Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова. Ольга — В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко. Няня — Є. А. Лейтес, О. А. Мейер. Тріке — В. С. Хворост, И. Л. Шехтман. Онегін — М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець. Ленський — Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Гремін — В. Г. Будневич, заслужен. арт. УРСР; Ф. Я. Курочкин. Ротний — Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк. Зарецький — І. В. Вільчур, М. Д. Державін, С. І. Максименко, Б. Н. Малков.

Виставу веде А. М. Базилевич.

31 грудня

С. Гулак-Артемівський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент П. Я. Баленко.

Режисер Г. І. Давидов.

Художник І. М. Портнов.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Танці в постанові П. Я. Плавника і О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер Н. Ф. Миронович; концертмейстери — В. Л. Горницька, Л. П. Кисильова, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — М. Д. Державін, Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Одарка — О. А. Мейер, С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу. Оксана — В. П. Венецька, О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; Л. А. Колодуб, К. О. Морозова, Ю. І. Лозінська. Андрій — І. С. Савін, В. Д. Совалов. Султан — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Імам — О. І. Максименко, Б. М. Малков, Д. С. Скоробогачко. Селім-Ага — П. П. Калюжний, А. П. Нікітін, Н. П. Шехтман.

В танцях беруть участь артисти балету:

Н. К. Акмаєва, Е. Ф. Алексієва, В. Г. Бакланова, А. А. Брусенцова, М. П. Горпиненко, К. В. Григор'єва, Г. А. Гузовська, З. М. Дорохова, М. В. Коротких, Л. В. Красовська, І. Г. Ланцман, Т. Е. Лісіцька, Б. Г. Левіна, В. О. Лук'яновська, М. І. Ма-

лець, Н. І. Маслюкова, Н. В. Прохорова, Л. І. Рогуська, Р. П. Сиротініна, Е. С. Солодовникова, Л. П. Сизоненко, В. І. Савченко, В. Я. Тітова, Е. Ф. Цандер, Г. Д. Хоменко, Т. Е. Агеев, Г. А. Водовозов, Г. П. Гавріков, А. С. Галкін, О. Г. Галишевський,

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

21 грудня

За О. Фадєєвим.

Інценізація Г. Гракова.

Переклад І. Стешенко.

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР М. Крушельницького.

Режисер Л. Кіншина.

Режисер-асистент М. А. Ошеровський

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії Дм. Шостаковича.

Танці Л. Леонідова.

Диригент М. Каневський.

Концертмейстер Є. Пліщенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — Д. Антонович, нар. арт. УРСР.

І. Ф. Дергаус, Я. А. Додін, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, М. Е. Михайлов, Н. В. Олейніков, П. Я. Плавник, П. Н. Полканов, А. К. Саркісян, А. А. Синязський, А. С. Середа, Н. К. Скачко.

Матвій Шульга — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков — В. Бондаренко. Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий — М. Ошеровський; Уляна Громова — О. Валуєва, Г. Гончарова; Сергій Тюленін — В. Мізіненко; Любов Шевцова — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов — Г. Снегірьов; Іван Туркенич — В. Стеценко. Молодогвардійці: Валі Борц — В. Власовська; Ніна Іванцова — І. Біляєва; Жора Арутюнянц — І. Костюченко; Сергій Левашов — М. Захарченко; Радик Юркін — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Л. Сахарова; Клава Ксвальова — О. Тимофієнко; Коля Сумський — В. Лавров. Олена Миколаївна Кошова — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра — Г. Бабіївна. Мати Люби Шевцової — А. Смерека, засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат — М. Покотило, засл. арт. УРСР; О. Свистунов. Євген Стахович — П. Пилипенко. Ігнат Фомін — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна — О. Слензак. Німці: генерал Клер — М. Кірін; полковник — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; лейтенант — Я. Смоляк; Брюкнер — О. Романенко; Балдер — Л. Подорожній. Соліковський — М. Волошин. Адам, німецький солдат — О. Немзер. Унтер-офіцер СС — І. Ужвій (учень студії). Перекладач — В. Бережний. Дівчата з Краснодона: Валя Філатова — М. Коржева (уч. студії); Саша Бондарева — Р. Кіріна; Майя Пегліванова — Л. Краміч; Тоня Іваніхіна — О. Ліхлет (уч. студії); Шура Дубровіна — Б. Табориська (уч. студії); Вірікова — А. Калішевська. Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде Д. Бабенко.

Засл. артистка УРСР Л. Криницька (Ксенія), засл. артист УРСР М. Покотило (Трубач), артистка Д. Миргород (знахарка Зобунова) в п'єсі М. Горького „Єгор Буличов та інші“

25 грудня

М. Горький.

Переклад Ір. Стешенко.

ЄГОР БУЛИЧОВ

ТА ІНШІ

Сцени (на 3 дії).

Постава та режисура засл. арт. УРСР
Б. Норда.

Режисер Л. Кіншина.

Художнє оформлення Д. Власюка.

Музичне оформлення М. Каневського.

Хореограф Е. Рабінович.

Концертмейстер К. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Єгор Буличов — М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; А. Смерека, засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії — Н. Герасімова,

О. Слензак. Олександра, побічна дочка — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; А. Калішевська. Меланія, ігуменя, жінчина сестра — Н. Лихо, Г. Бабіївна. Звонцов, чоловік Варвари — Ф. Радчук, нар. арт. УРСР; М. Волошин. Тятін, його двоюрідний брат — І. Гавришко, М. Ошеровський. Мокій Башкін — С. Верхацький, О. Немзер. Василь Достігаєв — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР; В. Стеценко. Елісавета, його жінка — З. Біляєва, Ю. Фоміна. Діти від першої жінки: Антоніна — О. Валуєва, В. Власовська; Олексій — С. Кошачевський, П. Пилипенко. Павлін, піп — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; О. Романенко. Лікар — М. Савченко, А. Макаренко. Трубач — М. Покотило, засл. арт. УРСР; А. Шутенко. Зобунова, знахарка — С. Лор, Т. Миргород. Пропотій, блажений — О. Подорожній, О. Свистунов. Глафіра, покоївка — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; Г. Гончарова. Таїся, служка Меланії — Я. Косаківна, Р. Кіріна. Мокроусов, поліцейський — І. Ужвій. Яків Лаптев, хрещений Буличова — Ю. Тітов, М. Захарченко. Донат, лісник — М. Кірін.

Виставу веде пом. режисера Д. Бабенко.

Народний артист УРСР Ф. Радчук в ролі Звонцова („Егор Буличев та інші“ М. Горького).

24, 26, 27, 28 грудня

ПРЕМ'ЄРА

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо

Переклад В. Владка

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР Б. Н. Норда.

Художник Л. Н. Альшиц

Режисер-асистент М. А. Ошеровський

Музичне оформлення М. М. Каневського

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — Ю. Фоміна, А. Калішевська. Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдона, мати Бретта — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Н. Лихо. Елсуорт Ленгдон, сенатор — І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; О. Романенко. Дженовра Ленгдон, його молодша дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; В. Влаговська. Аліса Ленгдон — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова. Гоуард Меррік, письменник, — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — С. Верхацький, І. Костюченко. Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни — С. Кошачевський. В. Коробков. Серкін, шеріф — М. Захаренко. Чак Уоррен — Ф. Хрипко. Боб Айзі — І. Ужвій.

Виставу веде пом. режисера Р. М. Хмара.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

21, 24 декабря

Борис Лавренев

(лауреат Сталинской премии).

ЗА ТЕХ, КТО В МОРЕ

П'єса в 4-х действиях, 8 картинах

Постановка нар. арт. Союза ССР А. Г. Крамова.

Режиссер И. С. Любич.

Режиссер-ассистент В. С. Лизогуб.

Художник Б. И. Чернышев.

Музыка А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Харитонов, капитан 2-го ранга, командир Краснознаменной части сторожевых катеров — А. Г. Крамов, нар. арт. Союза ССР. Шубин, капитан 3 ранга, начальник штаба части — А. К. Котляров, Т. В. Прево. Клобуков, инженер-капитан-лейтенант, флаг-механик — Я. Г. Азимов, В. В. Кропотов. Максимов, капитан-лейтенант, командир 1-го подразделения катеров — В. Ф. Матов, засл. арт. УССР. Боровский, капитан-лейтенант, командир 2-го подразделения катеров — Г. А. Ратальский. Рекало, старший лейтенант, командир катера — А. А. Ерошенко, Б. М. Тоценко. Лишев, старший лейтенант, командир катера — И. С. Любич, В. М. Шаповалов. Будков, мичман — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. УССР; Э. В. Коломийский. Лабинский, старшина 1-й статьи —

М. И. Таранов, В. И. Цветков. Бойко, старшина 2-й статьи — П. И. Пружанский. Апанасенко, краснофлотец-радист — Г. А. Сергеев. Харитонova Софья Петровна, мать Харитонova — Л. А. Линецкая, К. Т. Туберозова. Шабунина, капитан медицинской службы, жена Боровского — А. П. Воронович, нар. арт. УССР; К. П. Гайжевская. Горелова, актриса гастрольной бригады — Н. В. Тамарова, засл. арт. УССР. Оленька, официантка Дома флота — К. Т. Борискина. Паничев, краснофлотец — Г. А. Сергеев, К. В. Цимбал. Журавлев, лейтенант — Г. М. Столкин. Офицеры и краснофлотцы — артисты вспомогательного состава театра.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

Сцена смерти Мудрого из спектакля „Доблесть народная“. Фото: нар. арт. УРСР В. Аристов (Руднев), артист Г. Ратальский (Бакрадзе), артист Я. Азимов (Мудрый).

Засл. артист УССР В. Северов (Демьян), артистка К. Гайжевская (Александра), артист П. Осокин (нач. штаба) в пьесе В. Аристова „Доблесть народная“.

25, 28 декабря

В. АРИСТОВ.

ДОБЛЕСТЬ НАРОДНАЯ

Пьеса в 4-х действиях, 10 картинах.

Постановка народ. артиста УССР В. М. Аристова.

Режиссер В. С. Лизогуб.

Режиссер-лаборант Т. В. Прево.

Художник Б. И. Чернышов.

Музыка А. Е. Шац.

Хормейстер А. Н. Птиц.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ковпак — А. Г. Крамов, народ. артист Союза ССР. Руднев — В. М. Аристов, народ. артист УССР. Нач. штаба — П. А. Осокин. Комразведки — В. М. Шаповалов. Дед-Мороз — А. М. Волин. Демьян — В. Н. Северов, засл. артист УССР. Сергей — Б. К. Викторин. Мудрый — Я. Г. Азимов.

Бакрадзе — Г. А. Ратальский. Шпингалет — Б. М. Тоценко. Завхоз — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. УССР. Феня — К. Т. Туберозова. Михаил Кузьмич — Я. Л. Эдельман, П. Фастовский. Александра — Н. Н. Белецкая, К. П. Гайжевская. Сундуков — М. И. Таранов. Рябов — Т. В. Прево. Кульбака — П. И. Пружанский. Врач — В. Е. Астахова. Светов — Б. Глаголин*). Маруся — К. Т. Борискина, А. И. Москаленко. Нач. артиллерии — И. Жилин*). «Машинистка» — Г. М. Столкин. Мошкин — Я. Л. Эдельман, П. Фастовский*). Полицей — Ф. В. Кривонос. Курсик — В. И. Цветков. Дьяченко — Г. А. Сергеев. Старик поляк — О. Т. Привалов. Женщина — О. И. Зубова. Девочка — Н. И. Скоркина. Мальчик — Л. Н. Соловьева. Муха — А. А. Ерошенко. Курень — Н. А. Здановский, В. В. Кропотов. Старик — Э. В. Коломийский. Старуха — Е. М. Леонидова. Крестьяне: З. П. Макаровський, В. Ф. Криштоп, М. Иоффе*). 1-й партизан — Б. Табаровский*). 2-й партизан — Р. Вартопедов*). 1-й командир — С. Лерман*). 2-й командир — В. Негреба*). Разведчик — В. Битенский*). Партизаны, партизанки, крестьяне — артисты

Харьковского Русского Драматического театра.

Действие происходит в 1942-1943 г. г. в немецком тылу.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

*) Студенты Харьковского театрального института.

23 декабря

Леонид Леонов.

ОБЫКНОВЕННЫЙ ЧЕЛОВЕК

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка народного артиста УССР В. М. Аристова.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ладыгин Дмитрий Романович, известный оперный певец — В. Ф. Матов, засл. арт. УССР. Вера Артемьевна, его жена — К. А. Суковская. Алексей Иванович, его племянник — В. И. Цветков. Кира, невеста Алексея — Р. Д. Семашко. Констанция Львовна, мать Киры — Л. А. Линецкая. Свеколкин, друг Ладыгина — В. М. Аристов, нар. арт. УССР. Аннушка, его дочь — К. Т. Борискина, М. А. Шматченко. Наташа, горничная у Ладыгиных — Е. И. Оноприенко.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

27, 28 (утро) 30, 31 декабря

О. Гольдес.

ПРЕМЬЕРА

ДРУГИЕ ЛЮДИ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера А. Б. Глаголина.

Режиссер-лаборант Т. В. Прево

Художник Н. А. Барова

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Борис Георгиевич Лебедев, профессор медицины, директор научноисследовательского института — А. М. Волин, П. А. Осокин. Екатерина Львовна, его жена — З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая. Валерий Борисович Лебедев, их сын, инженер — Г. А. Ратальский. Татьяна Александровна Лебедева, родственница Бориса Георгиевича, студентка мед. института — А. П. Воронович, нар. арт. УССР. Анатолий Михайлович Разумовский, профессор медицины — В. Н. Северов, засл. арт. УССР. Элла Евгеньевна Рябинина, аспирантка — Н. В. Тамарова, засл. арт. УССР. Дом. работница — Г. А. Клебанова.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІІ

21 грудня (ранок)

Текст — М. Авах, З. Кац.

Музика Д. Клебанова, О. Сандлера.

МІЙ ХЛОПЧИК

Музкомедія на 3 дії.

Постава М. В. Аваха.

Диригент — засл. арт. УРСР С. Д. Солящанський; М. С. Хайкін.

Художник — С. І. Йоффе.

Балетмейстер — Л. Р. Леонідов.

Режисер — Микола Іванов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Голубов—П. О. Дудко, Г. Ю. Охріменко.
Ольга — К. В. Великосельська, Л. С. Міц-
нер, А. Г. Суяркіна. Ковальчук—Д. І. Вол-
ков, К. О. Передерніков. Валентина—К. В.
Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт.
УзРСР. Коля — Т. О. Бізяєва, Г. П. Бути-
ньова. Наталія Павлівна — О. О. Пігуло-
вич, Н. І. Попова. Надя — Н. М. Аннікова,
З. М. Мізіненко. Павло Павлович — Ми-
кола Іванов, О. Г. Івашутич, нар. арт.
УзРСР. Федя — Д. Д. Пономаренко, засл.
арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Котлов —
В. І. Андреев, І. Х. Білошенко. Перший
майор — Н. Ф. Коваль. Нервова дама —

В. В. Безпалько, М. Л. Леонідова. Другий
майор — М. Н. Гавриленко. Семен—М. М.
Іванов, С. Л. Киричек. Шофер—С. М. Бон-
даренко, І. А. Горох. Продавець костюмів—
М. Ф. Таранов. Дорохов — Н. Корольов.

БАЛЕТ:

Спортивний — В. Балацький, О. Борисо-
ва, Л. Кабанець, О. Лашкевич, Г. Меле-
хов, Б. Хільченко.

Зустріч — В. Ліснівська та П. Плавник,
О. Борисова та Б. Хільченко.

Рязанська кадриль—В. Балацький, Н. Не-
ваковська, Л. Кабанець, В. Семенов, Т. Ше-
ванова, Б. Хільченко, Б. Райфа.

Жартівниця — С. Бондаренко, М. Кочу-
бинська.

Виставу веде пом. реж. Н. З. Боровкова.

Артист Н. Болков (Октав Дюпорей), артистка Н. Попова (Етелька), засл. артистка УзРСР
Р. Уманська (Колетта Плантрос) в опереті А. Рябова „Коломбіна“.

21 грудня

Текст І. С. Радомиського та В. І. Сокола.
Музика С. А. Заславського.

МАРІЯ

Музична комедія на 3 дії, 6 картин.

Постава М. В. Аваха та І. С. Радомиського.

Диригент—засл. арт. УРСР С. Д. Солящанський, М. С. Хайкін.

Художник С. І. Йоффе.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Кошова—Л. С. Міцнер, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Павло Озерюк—Г. Є. Охрименко, К. А. Передерніков. Харитон Кошовий—О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Мартин Кошовий—М. Н. Гавриленко, К. Л. Райданов. Харитина—А. М. Алмазова, Е. М. Ліндина, Н. І. Попова, О. О. Пігулович. Іван Свистун—Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Катерина Бойко—М. Л. Леонідова, З. М. Мізіненко. Савка—Микола Іванов, М. І. Малегрант.

Виставу ведуть Н. А. Арбо та Н. З. Боровкова.

23 грудня

Текст К. Грекова.

Музика Е. Кальмана.

Переклад М. Талалаєвського.

БАЯДЕРКА

Оперета на 3 дії

Постава нар. арт. УзРСР О. Г. Івашутича.

Диригенти: засл. арт. УРСР С. Д. Солящанський, М. С. Хайкін.

Танці в постанові гол. балетмейстера Л. Р. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одета—К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Марієта—М. Л.

Леонідова, Н. І. Попова, Л. О. Романенко. Раджамі—Д. І. Волков, П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко. Наполеон—Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Луї Філіп—Микола Іванов, О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Паркер—В. І. Андреев, В. М. Цесінський. Дева—О. Д. Ткаченко. Директор—Є. Л. Грицюк. Ад'ютант—Г. І. Рибалкін. Капельдинер—С. М. Бондаренко. Пимюринет—М. І. Малегрант.

БАЛЕТ:

Східня казка—О. Борисова, В. Балацький, С. Бондаренко, Л. Кабанець, В. Костюков, Кочубінська, В. Ліснівська, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, П. Плавник, В. Семенов, В. Пиотрович, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Веде виставу Н. О. Арбо.

24, 30 грудня

Текст В. Ленського. Вірші Г. Грядова.

Музика А. Рябова.

КОЛОМБІНА

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР О. Г. Івашутича.

Диригент М. С. Хайкін.

Художник С. І. Йоффе.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Колетта Плантрос—К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Філіпп де-Круа—І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов. Пікадор Марлей—Микола Іванов, М. І. Малегрант. Октав Дюпорей—Д. І. Волков, П. К. Павлусенко. Етелька—Н. І. Попова, Л. О. Романенко. Кайтан—Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Дюпон—В. І. Андреев, В. М. Цесінський. Ерніо—Є. Л. Грицюк, М. М. Іванов. Капельдинер—О. С. Арбо, С. М. Бондаренко.

В балеті заняті: Ліснівська, Борисова, Кочубінська, Лашкевич, Кабанець, Плавник, Балацький, Хільченко, Семенов та ансамбль балету.

Соло на скрипці—Я. Л. Виноградов.

Веде виставу Н. О. Арбо.

25, 26, 27, 28 грудня

ПРЕМ'ЄРА

Текст — Крахт, Тіпот, Вінніков.

Музика засл. діяча мистецтв РРФСР
О. Дунаєвського.

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин

Постава художнього керівника театру
М. В. Аваха

Диригенти: С. Д. Солящанський, засл.
арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Режисер Микола Іванов.

Режисер-лаборант Н. З. Боровкова.

Оформлення головного художника Н. Ф.
Соболя.

Танці в постанові головн. балетмейстера
Л. Р. Леонідова.

Концертмейстери: П. Л. Кулисич, Н. М.
Ліницька, Н. Г. Лонгінова, Е. С. Черняк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—А. М.
Алмазова, О. О. Пігулович, Н. І. Попова.
Стеля, її дочка—К. В. Великосельська,
Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Служ-
ниці портового кабачка «На сьомому небі»:
Пепітта—Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько,
Л. А. Мабо; Монна—А. М. Коваленко,
М. Г. Вербицька; Берта—Т. О. Безяева,
Н. С. Чистякова. Регіа де сан Клу, наре-
чена Міккі—З. М. Мізіненко, М. Л. Леоні-
дова, Л. О. Романенко. Матроси: Янко—
П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко; Пилип—
Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР;
В. І. Кучма; Хома—Микола Іванов, М. І.
Малеграйт. Цезар Галль, старий актер—
Д. І. Волков, К. О. Передерніков: Хазяїн
таверни—О. Г. Івашутич, народн. арт.
УзРСР; Е. Л. Грицюк. Георг Стан, упра-
витель пароплавної компанії—І. Х. Біло-
шенко, О. Л. Райданов. Міккі, його пле-
мінник—К. Л. Райданов, В. П. Терещенко:
Пан Честерфільд, «приватна особа»—В. І.
Андреев. Одноокий, поліцейський агент—
М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов. Комісар.

поліції—В. М. Цесінський. Сержант полі-
ції—А. Г. Зуб.

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: О. Борисо-
вої, Л. Кабанець, М. Коцюбинської, В.
Лісновської, Л. Лебеденко, О. Лашкевич,
В. Балацького, Б. Хільченко та всього
ансамблю балету.

Виставу ведуть—Н. З. Боровкова та
Н. О. Арбо.

31 грудня

Лібрето—К. Греков, С. Сміро.

Музика В. Бромме.

Переклад І. Журбіна.

МАСКОТОЧКА

(Весілля Маріон)

Оперета на 3 дії.

Постанова режисера Миколи Іванова.

Оформлення художника С. І. Иоффе.

Танці в постанові головн. балетмейстера
Л. Р. Леонідова.

Диригенти: С. Д. Солящанський, засл.
артист УРСР; М. С. Хайкін.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гунільда—А. М. Алмазова, М. С. Га-
євська, Є. М. Ліндіна. Маріон—Н. М.
Аннікова, К. В. Великосельська. Фрізен-
берг—В. І. Андреев. Гаральд—Г. Ю. Ох-
рименко, К. О. Передерніков. Маріон де-
Лорм—Н. І. Попова, Л. О. Романенко.
Нанета—В. В. Безпалько, Р. Ф. Перга-
мент. Ерік—Д. Д. Пономаренко, засл.
артист УзРСР; К. Л. Райданов. Краг—
Микола Іванов, О. Г. Івашутич, народн.
артист УзРСР. Іенс—С. М. Бондаренко,
Н. З. Гавриленко.

В балеті беруть участь: О. Борисова,
В. Балацький, Л. Кабанець, А. Лашкевич,
Л. Лебеденко, В. Лісновська, Г. Мелехов,
В. Піотрович, Б. Хільченко.

Веде виставу Н. З. Боровкова.

Відповідальний редактор Юр. ШОВКОПЛЯС

Видає Харківська філія «Українського театального товариства»

Ціна 3 карб.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР
ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

ГОТУЄТЬСЯ до ПОСТАВИ:

Л. ДМИТЕРКО

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

П'еса на 4 дії, 6 картин.

Постава народного артиста УРСР
Л. Ф. ДУБОВИКА